

Francesc recorda Sant Pere

▶ Aquesta foto és veritablement inèdita: mai fins ara no s'havia vist un Sant Pare venerant públicament l'arqueta que presumiblement conté les relíquies de Sant Pere. Durant la missa de clausura de l'Any de la Fe, celebrada al Vaticà el passat 24 de novembre, festa de Crist Rei de tot el món, Francesc va tenir a les mans les relíquies de Sant Pere

durant sis minuts i mig, mentre va durar el cant del «Credo», o símbol de la fe. L'arqueta de bronze conté uns fragments dels ossos trobats a la necròpolis vaticana, on el primer dels apòstols fou sepultat després d'haver estat crucificat. Francesc ha estat el primer papa que va voler visitar la necròpolis poc després de la seva elecció.

GLOSSA

Els contes de Nadal de l'àvia

Era una mare, àvia, mestra i ca-tequista amb habilitats pedagògiques educadores. Cada any escrivia un conte que regalava a la família; és a dir, que el llegia abans de beneir la taula del dia de Nadal. «[...] els parà taula i celebrà amb tota la família d'haver cregut en Déu» (Ac 16,34). Era un moment esperat. Tothom escoltava amb cor d'infant. Cadascú des de la seva edat i des del seu moment vital anava descobrint referències que l'ajudaven a créixer com a persona i a viure com a cristià. La seva intenció era apropar la família a Jesús per tal que tots aprenguessin a viure per als altres. Cada Nadal era una nova oportunitat per avançar en el seguiment de Jesús.

L'àvia ha traspasat no fa pas gaire. Els fills han recollit els contes i, amb una bona il·lustració, els han editat. Dimecres passat, dia de Nadal, abans de dinar, un dels néts va obrir el llibre de contes de l'àvia —un llibre molt especial per a tots els aplegats entorn la taula—, i va llegir un dels relats. Em deia un dels fills: «El conte ens va apropar al seu record, al seu amor, als seus ensenyaments,

als ideals i valors que guiaven la seva vida i que volia compartir amb els altres mitjançant els seus contes: la importància de cada persona, l'esforç generós, la il·lusió realista, l'esperança confiada... Ens va ensenyar a viure cada instant de manera especial, fent de cada moment una oportunitat per celebrar, gaudir i transmetre estimació en cada detall, apropant-nos, alhora, a Jesús, en qui creia fermament i confiava, a qui estimava i seguia».

L'àvia refermava cada Nadal el seguiment, l'amor, la confiança i la fe en Jesús i convidava els seus a afegir-s'hi, lloant Déu per fer-se un de nosaltres. «Déu ha estat el primer d'estimar-nos enviant-nos el seu Fill. I si Déu ens ha estimat així, també nosaltres hem d'estimar-nos els uns als altres» (1Jn 4,10-11). Passa Nadal, acaba la lectura del conte, però no és un *conte contat*, ja està *explicat*, perquè queda molt per contar, per explicar, per viure, perquè el testimoni de l'àvia és viu. Jesús ens acompanya i la paraula de Déu actua en nosaltres.

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

La fraternitat, camí de la pau

Acaba un any civil i dintre de tres dies en comencem un altre. Ens diuen que serà millor que l'any passat. Déu ho faci. La manifestació dels bons desigs de cara a l'any nou és quelcom més que un mer costum social. És com la confessió que el món podria —deuria— anar millor.

L'arxidiòcesi es va unir a la Jornada de Pregària per la Pau en la vetlla del 7 de setembre passat

▶▶▶ Aquesta imatge parla

Coincidint amb l'any nou, cada 1 de gener, l'Església promou la Jornada Mundial de la Pau, que fou instituïda per Pau VI l'any 1967, en aplicació de la doctrina i les orientacions del Concili Vaticà II. Aquest Concili, del qual estem celebrant els cinquanta anys, tractà el tema de la pau, especialment en la constitució pastoral sobre l'Església en el món d'avui, coneguda com la *Gaudium et Spes*.

Què hi pot haver de més humà que el desig de pau entre els pobles, entre les nacions i els estats del món? Joan XXIII ho va intuir molt bé i, en temps de l'anomenada *guerra freda*, va publicar la que ha estat qualificada com l'encíclica més popular de la història de l'Església, la *Pacem in terris*, de la publicació de la qual també hem celebrat els cinquantè aniversari aquest any que ara acabem. *Pacem in terris*, coneguda com l'encíclica dels drets humans, fou acollida amb un veritable entusiasme. El seu programa és encara ben actual. Molt s'ha avançat en el respecte dels drets humans, però molt queda encara per fer, sobretot a nivell global i en els països més pobres de la Terra.

La Jornada de la Pau del dia primer d'any té com a lema: «La fraternitat, fonament i camí per a la pau». Serà la primera jornada de cap d'any del papa Francesc i caldrà estar ben atent al missatge que dirigeixi als caps d'Estat de tot el món i a l'opinió pública, perquè —com va dir amb motiu de la jornada que va promoure a tota l'Església per la pau a Síria— la pau és un problema humà que transcendeix les divisions religioses i confessionals i interessa tant creients com no-creients, perquè és un problema de la humanitat, de tota la humanitat.

El compromís del Papa en favor de la pau s'ha manifestat sobretot en la jornada de dejuni i de pregària per la pau a Síria, al Pròxim Orient i al món sencer del dia 7 de setembre, en la vigília de la Nativitat de Maria, Reina de la pau. En la que va presidir ell mateix a Roma, va referir-se a la pau en el món sencer i va insistir que la violència porta a la violència i la guerra porta a la guerra.

† **Luís Martínez Sistach**
Cardenal arquebisbe de Barcelona

ENTREVISTA

JUDIT VILA CLARA

Pastorets de Comunitat

La Judit Vilaclara pertany a la Comunitat Cristiana Sant Pere Claver del Clot, és mestra de primària i des de fa quatre anys és la responsable del Centre d'Esplai Lluís Maria Chanut, vinculat a Càritas i al MCECC. La Judit i en Llibert Requena van escriure i dirigir *Pensament de Nadal: Lila, groc i blanc*, que els dies 27, 28 i 29 es representa al teatre de l'escola Jesuïtes del Clot de Barcelona (www.santpereclaver.cat).

Què tenen d'especial aquests Pastorets?

En Llibert i jo partíem d'experiències teatrals, literàries i de fe diferents. L'obra neix de la fusió d'aquestes vivències, d'una passió compartida pel teatre i, sobretot, de la voluntat de ser i fer comunitat. La Comunitat se l'ha fet seva i ara ens pertany a tots. La llavor de *Pensament* arrela al Clot gràcies a l'esforç de moltes persones que han convertit l'escrit inicial en una obra.

Què representa *Pensament*?

La il·lusió, l'empenta i la joia de les 80 persones que hi col·laboren representa el missatge cristià. *Pensament de Nadal* explica la història del naixement de Jesús, però l'essència cristiana s'amaga en el treball que hi ha al darrera: feina en equip per fer arribar el missatge d'esperança de Jesús al nostre barri.

La comunitat de Sant Pere Claver és molt rica...

A la nostra Comunitat hi ha ingredients ben diferents. Al Clot es prega cantant (Gospel), educant (esplais), reflexionant (catecumenat), acompanyant (Pastoral de la Salut), actuant (pastorets) o vetllant per les necessitats dels altres (grup Projectió). I cada dissabte a la tarda celebrem l'eucaristia tots junts.

Oscar Bardají i Martín

LA INFÀNCIA DE JESÚS

Crist ens retorna sempre a casa

L'evangelista Mateu veu la clau de la fugida de la Sagrada Família a Egipte i el retorn a la terra d'Israel en la paraula del profeta: «D'Egipte he cridat el meu fill» (*Os 11,1*). Per a Mateu, el profeta Osees aquí parla de Crist: ell és el *veritable* Fill. A ell el Pare l'estima i el crida d'Egipte.

Per a l'evangelista, la història d'Israel torna a començar amb aquest nou èxode (*evangeli d'avui*), i de manera nova, amb el retorn de Jesús d'Egipte a Terra Santa. Certament, la primera crida al retorn del país de l'esclavatge havia, en molts aspectes, fracassat. En Osees, la resposta a la crida del Pare és un allunyament per part dels cridats: «Com més els cridava, més s'allunyaven de mi» (11,2).

Amb la fugida a Egipte i amb el seu retorn a la Terra promesa, Jesús realitza l'èxode definitiu. Ell és veritablement el Fill; no se n'anirà per allunyar-se del Pare. Ell retorna a casa i condueix cap a casa; sempre està en camí cap a Déu i amb això condueix de l'alienació a la *pàtria*, a allò que és essencial i propi.

Jesús, el veritable Fill, en un sentit molt profund va anar ell mateix a l'exili per tal de tornar-nos a dur, a tots nosaltres, de l'alienació cap a casa.

Joseph Ratzinger - Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 3a part, Ed. Claret)

HECHOS DE VIDA

Francisco Javier y la alegría

San Francisco Javier vivió un año entero en las islas Molucas (Indonesia). Fue un año señalado por las conversiones apostólicas y también por los muchos peligros y privaciones que sufrió. Naufragó tres veces. Perdió todo cuanto poseía. Padebió hambre y sed. Permaneció varios días escondido entre matorrales y así salvó la vida. Escribió:

—«No puedo recordar haber sido más feliz y con tanta alegría en ningún otro lugar y con tanta continuidad.

Estas islas parecen hechas para que un pobre hombre pierda, en poco tiempo, los ojos, por la sobreabundancia de lágrimas que derrama debido a sus innumerables alegrías.»

—Francisco Javier, todos los santos y nuestros padres y madres nos enseñaron que con la fe puesta en Dios se pueden superar toda clase de males, de enfermedades, de adversidades, de sufrimientos, de fracasos... y con alegría.

Es lo que decía santa Teresa de Jesús:

—«Que poco hacen todas las contrariedades y adversidades cuando Vos, Señor, queréis dar ánimo, paz, alegría.»

El papa Francisco titula su primera exhortación apostólica *La alegría del Evangelio*.

La fe —primera de las virtudes teologales— es también la primera que nos da fuerza, paz, consuelo y alegría.

J.M. Alimbau

GAUDÍ, PEDRA I SÍMBOL

La catedral d'Europa

La Sagrada Família és la catedral d'Europa. Ho és per raons històriques i per raons actuals. Gaudí és un mediterrani que es mou entre l'art gòtic (Reims) i l'art bizantí (Santa Sofia), i que ha assimilat la bellesa de les catedrals de Tarragona, que coneix des de jove; de Barcelona, en la qual col·laborà en l'acabament de la façana; de Mallorca, on va estar dos anys, i la basílica de Santa Maria del Mar, que ha pogut estudiar de prop. Coneix Grècia i Roma, Egipte i les teories arquitectòniques recents.

Ens trobem davant d'una síntesi que integra el que és millor des d'una mirada sobre el món que no és opulenta sinó franciscana. En la síntesi gaudiniana, els contraris s'articulen harmoniosament (dins-fora, dalt-baix, llum-ombra) sense oposicions estèrils, i la recerca constant de les tres dimensions és una conseqüència de l'estructura de la realitat mateixa —que sempre és tridimensional.

Gaudí és, en el fons, un geòmetra que prefereix les superfícies enlluernades o corbes i les figures que s'hi relacionen (l'hiperboloide i el paraboloid hiperbòlic), i que maneja amb autoritat els tetraedres.

Jordi Bonet/Armand Puig
(*Arquitectura i símbol de la Sagrada Família*, Ed. Pòrtic)

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

30. □ Dilluns (lit. hores: 1a setm.) [1Jn 2,12-17 / SI 95 / Lc 2,36-40]. Sant Mansuet, mr.; sant Rainer, bisbe; santa Anísia, mr.; sant Fèlix I, papa (269-274) i mr.; beat Raül, abat.

31. □ Dimarts [1Jn 2,18-21 / SI 95 / Jn 1,1-8]. Sant Silvestre I, papa (romà, 314-335) i mr.; santa Coloma, vg. i mr.; santa Melània la Jove; sant Sabinià, bisbe i mr.

1. □ † Dimecres [Nm 6,22-27 / SI 66 / Ga 4,4-7 / Lc 2,16-21]. Capvuitada de Nadal: santa Maria, Mare de Déu. Imposició del Nom de Jesús, també Emmanuel o Manuel (Manel). Mare de Déu de Begoña. Sant Concordi, prev. i mr.

2. □ Dijous [1Jn 2,22-28 / SI 97 / Jn 1,19-28]. Sant Basili el Gran (330-379), bisbe de Cesarea de la Capadòcia, i sant Gregori Nacianzè (330-390), bisbe de Constantinoble, doctors de l'Església. Mare de Déu, Auxili dels cristians.

3. □ Divendres [1Jn 2,29-3,6 / SI 97 / Jn 1,29-34]. Sant Anter, papa (grec, 235-236) i mr.; santa Genoveva (s. v), vg., patrona de París; sant Fulgenci, bisbe (agustinianà).

4. □ Dissabte [1Jn 3,7-10 / SI 97 / Jn 1,35-42]. Sant Rigobert, bisbe; sant Odiló, abat de Cluny (†1048); santa Isabel-Anna Seton, rel. paüla, dels Estats Units; beata Àngela de Foligno, rel. terciària franciscana; santa Genoveva Torres, vg.

5. □ † Diumenge vinent, II després de Nadal (lit. hores: 2a setm.) [Sir 24,1-4.12-16 / SI 147 / Ef 1,3-6.15-18 / Jn 1,1-18 (o bé: Jn 1,1-5.9-14)]. Sant Telèsfor, papa (grec, 125-136) i mr.; sant Simeó Estilita (388-459), monjo siríac; santa Emilian, vg.; sant Joan-Nepomucè Newman, bisbe (redemptorista).

LA SAGRADA FAMÍLIA

▶ Lectura del llibre de Jesús, fill de Sira (Sir 3,2-6.12-14)

En els fills, el Senyor fa l'elogi del pare i sentència a favor de la mare. Qui honora el pare expia els pecats, qui honora la mare es guanya un tresor. Els fills seran la felicitat del qui honora el pare; quan pregui, Déu se l'escoltarà. Qui honora el pare viurà molts anys, qui honora la mare obtindrà del Senyor la recompensa. Fill meu, acull el teu pare en la vellesa, no l'abandonis mentre visqui. Si s'afebleix el seu enteniment, sigues compassiu, no el menyspreïs quan et veus en plena força. Déu no oblidarà la pietat que tens pel pare; te la tindrà en compte per a compensar els teus pecats, en farà un monument per expiar les teves culpes.

▶ Salm responsorial (127)

R. *Feliços els fidels del Senyor que viuen seguint els seus camins.*
Feliç tu, fidel del Senyor, / que vius seguint els seus camins. / Menjaràs del fruit del teu treball, / seràs feliç i tindràs sort. R.

La teva esposa fruitarà com una parra, / dins la intimitat de casa teua; / veuràs els fills com plançons d'olivera / al voltant de la taula. R.

És així com els fidels del Senyor / seran beneïts. / Que el Senyor et beneeixi des de Sió. / Que tota la vida puguis veure prosperar Jerusalem. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colossos (Col 3,12-21)

Germans, tingueu els sentiments que escauen a escollits de Déu, sants i estimats: sentiments de compassió, de bondat, d'humilitat, de serenitat, de paciència; suporteu-vos els uns als altres i, si alguns tinguéssiu res a dir contra un altre, perdoneu-vos-ho. El Senyor us ha perdonat; perdoneu també vosaltres. I com a coronament de tot això estimeu-vos, que l'amor tot ho lliga i perfecciona. Que la pau de Crist coronï en els vostres cors els combats que manteniu; recordeu que en aquesta pau heu estat cridats a formar un sol cos. I sigueu agraïts.

Que la paraula de Crist tingui estada entre vosaltres en tota la seva riquesa; instruiu-vos i amonesteu-vos els uns als altres amb tota mena de doctrina; agraïts a Déu canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i càntics de l'Esperit; tot allò que feu, sigui de paraula, sigui d'obra, feu-ho en nom de Jesús, adreçant per ell a Déu el Pare, una acció de gràcies.

Dones, cal que sigueu submises al marit en el Senyor. Marits, estimeu l'esposa, no us malhumoreu amb ella. Fills, creieu en tot els pares; això agrada al Senyor. Pares, no importuneu els vostres fills, que no es desanimin.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 2,13-15.19-23)

Quan els mags van ser fora, un àngel del Senyor s'aparegué a Josep en somni i li digué: «Lleva't de seguida, pren el nen amb la seva mare, fuig cap a Egipte i quedat-hi fins que jo t'ho digui, perquè Herodes buscarà el nen per matar-lo». Es llevà, prengué el nen amb la seva mare, sortí de nit cap a Egipte, i s'hi quedà fins que Herodes va morir. S'havia de complir allò que el Senyor havia anunciat pel profeta: «He cridat d'Egipte el meu fill.»

Tan bon punt Herodes va morir, un àngel del Senyor s'aparegué en somni a Josep, allà a Egipte, i li digué: «Pren el nen amb la seva mare i vés-te'n al país d'Israel, que ja són morts els qui el buscaven per matar-lo». Ell, doncs, es llevà, prengué el nen amb la seva mare i tornà al país d'Israel. Però quan sentí dir que a Judea Arquelau havia heretat el reialme d'Herodes, el seu pare, no gosà anar-hi, sinó que, seguint una indicació rebuda en un somni, es retirà a la regió de Galilea i se n'anà a viure al poble de Natzarèt. Així es complí allò que havien anunciat els profetes: «Li diran Natzarèt.»

▶ Lectura del libro del Eclesiástico (Sir 3,2-6.12-14)

Dios hace al padre más respetable que a los hijos y afirma la autoridad de la madre sobre la prole. El que honra a su padre expía sus pecados, el que respeta a su madre acumula tesoros; el que honra a su padre se alegrará de sus hijos, y cuando rece, será escuchado; el que respeta a su padre tendrá larga vida, al que honra a su madre el Señor lo escucha.

Hijo mío, sé constante en honrar a tu padre, no lo abandones mientras vivas; aunque se debilite su mente, ten indulgencia, no lo abochornes mientras vivas. La limosna del padre no se olvidará, será tenida en cuenta para pagar tus pecados.

▶ Salmo responsorial (127)

R. *Dichosos los que temen al Señor y siguen sus caminos.*

Dichoso el que teme al Señor / y sigue sus caminos. / Comerás del fruto de tu trabajo, / serás dichoso, te irá bien. R.

Tu mujer, como parra fecunda, / en medio de tu casa; / tus hijos, como renuevos de olivo, / alrededor de tu mesa. R.

Esta es la bendición del hombre / que teme al Señor. / Que el Señor te bendiga desde Sió, / que veas la prosperidad de Jerusalén / todos los días de tu vida. R.

La fugida a Egipte. Pintura del s. xv, Museu Nacional de Cracòvia

🔊) Aquesta imatge parla

▶ Lectura de la carta del apòstol San Pablo a los Colosenses (Col 3,12-21)

Hermanos:

Como elegidos de Dios, santos y amados, vestíos de la misericordia entrañable, bondad, humildad, dulzura, comprensión. Sobrellevaos mutuamente y perdonaos cuando alguno tenga quejas contra otro. El Señor os ha perdonado: haced vosotros lo mismo. Y por encima de todo esto, el amor, que es el ceñidor de la unidad consumada. Que la paz de Cristo actúe de árbitro en vuestro corazón; a ella habéis sido convocados, en un solo cuerpo. Y sed agradecidos. La palabra de Cristo habite entre vosotros en toda su riqueza; enseñaos unos a otros con toda sabiduría; corregíos mutuamente.

Cantad a Dios, dadle gracias de corazón, con salmos, himnos y cánticos inspirados. Y, todo lo que de palabra o de obra realicéis, sea todo en nombre del Señor Jesús, dando gracias a Dios Padre por medio de él.

Mujeres, vivid bajo la autoridad de vuestros maridos, como conviene en el Señor. Maridos, amad a vuestras mujeres, y no seáis ásperos con ellas. Hijos, obedeced a vuestros padres en todo, que eso le gusta al Señor. Padres, no exasperéis a vuestros hijos, no sea que pierdan los ánimos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 2,13-15.19-23)

Quando se marcharon los magos, el ángel del Señor se apareció en sueños a José y le dijo: «Levántate, coge al niño y a su madre y huye a Egipto; quédate allí hasta que yo te avise, porque Herodes va a buscar al niño para matarlo.» José se levantó, cogió al niño y a su madre, de noche, se fue a Egipto y se quedó hasta la muerte de Herodes. Así se cumplió lo que dijo el Señor por el profeta: «Llamé a mi hijo, para que saliera de Egipto.»

Quando murió Herodes, el ángel del Señor se apareció de nuevo en sueños a José en Egipto y le dijo: «Levántate, coge al niño y a su madre y vuélvete a Israel; ya han muerto los que atentaban contra la vida del niño.» Se levantó, cogió al niño y a su madre y volvió a Israel. Pero, al enterarse de que Arquelao reinaba en Judea como sucesor de su padre Herodes, tuvo miedo de ir allá. Y, avisado en sueños, se retiró a Galilea y se estableció en un pueblo llamado Nazaret. Así se cumplió lo que dijeron los profetas, que se llamaría Nazareno.

COMENTARI

Jesús, el nou Israel

Tots sabem que la font literària més important dels evangelis de la infància de Jesús (Mt 1-2; Lc 1-2) són els textos de l'Antic Testament. Les primeres generacions cristianes varen esbrinar les grans profecies de l'AT per il·luminar els primers anys de la vida de Jesús, que no eren objecte del testimoni apostòlic. El text d'avui està muntat sobre tres cites de l'AT: la primera, del profeta Osees (11,1), que parla de la pujada d'Israel des d'Egipte. La segona, que no llegim avui, es fa ressò del dol de Raquel pels seus fills exiliats (Jr 31,15) i es relaciona amb la mort dels innocents. La tercera, vol justificar la filiació de Jesús en el poble de Natzarèt.

El relat de la fugida a Egipte i de la tornada d'aquell país és d'una sobrietat notable. No hi ha cap referència a fets extraordinaris o miraculosos com en la literatura apòcrifa. Ara bé, és prou clar que la cita d'Osees té com a objectiu subratllar que Jesús va recórrer el camí de l'Èxode.

Mateu inicia així un tema que és un fil conductor de l'Evangelí de Mateu. Jesús és el nou Israel, el nou Jacob que escapa de les mans d'Herodes (un idumeu), com el vell Jacob va fugir de les mans de Laban (un arameu), segons les tradicions rabíniques de l'AT (cf. la traducció targúmica de Dt 26,4-5). Així es remarca que Jesús serà el veritable Israel de Déu, segons el model del vell Jacob que va pujar d'Egipte com Israel. La clau serà que Jesús porta a la seva ple-

na realització tot el que el vell Israel va fer a les pal-pentes.

El text d'avui ofereix una altra dada cristològica rellevant. L'anada a Natzarèt serà el mitjà pel qual, paradoxalment, un poble insignificant i desconegut de Galilea, Natzarèt, sigui la pàtria del Messies. Jesús, segons Mateu, va néixer a Betlem (Mt 2,1). No deixa de ser significatiu que porti l'epítet de *natzaré*. Aquest títol té connotacions pejoratives (cf. Jn 1, 46).

Tanmateix, els cristians van ser nomenats *natzarrens* no solament a Síria (possible pàtria de l'evangelí segons Mateu, cf. Mt 4,24) sinó també en la tradició jueva.

AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.

ACTES I CONFERÈNCIES

Cap d'Any i cant de la Sibil·la a la Basílica de la Puríssima Concepció (c/ Aragó, 299). Dia 1 de gener (19.30 h), cant de la Sibil·la (després de vespres). Intèrprets mallorquins. Orgue: Joan F. Cortès; sibil·la: mezzosoprano de l'Escola Mallorquina. Versió de Manacor, recollida al s. XIX per Josep Massot i Planes.

Parròquia M.D. dels Àngels (c/ Balmes, 78). Dia 31 diciembre, al finalitzar la missa de las 19.30 h, *Te Deum* de acción de gracias por el año que acaba. Adoración y bendición del Santísimo. Dia 2 enero (20 h), concierto del Southern Connecticut State University Choir. Dia 5 (10-18.30 h), recogida de juguetes para diferentes organizaciones infantiles necesitadas.

Vetlla de Cap d'Any. Dimarts 31 des. (22.45 h), vetlla de pregària al Monestir de Sant Pere de les Puel·les (c/ Anglès, 55). Per a més informació: www.benedictinescat.com/StPere

Vetlla de pregària pels drets de les persones migrades i Eucaristia de Cap d'Any: «Acollir el desvalgut amb tanques tallants?». Una manera alternativa de celebrar el

JESÚS EN FAMÍLIA

Acollir Jesús a la família

Jesús es lleva, esmorza, acompanya en l'activitat domèstica i en la pregària i se'n va a dormir cada dia a casa de milions de famílies. És l'experiència que en tenen cristians de tot el món: un Jesús present que acompanya i guia la família en qualsevol moment del dia. Com deia santa Teresa d'Àvila, per viure una experiència espiritual no cal allunyar-se de les olles de la cuina. Alguns conviden Jesús amb pregàries i rituals com la benedicció de la taula. D'altres pensen que no els cal, que aquesta trobada quotidiana és tan natural com respirar.

Ara que acabo de ser mare i com a seguidora convençuda de Jesús, però amb els meus propis reptes i febleses per superar, m'ha semblat inspirador no només tractar de viure l'Evangeli més que mai a casa, sinó també saber com se les han arreglat diverses famílies cristianes d'avui per donar a conèixer Jesús als fills. Unes famílies que tinguessin com a prioritat fonamental estimar Jesús i deixar-se estimar per ell.

He tingut el privilegi de deixar-me ensenyar per una d'aquestes criatures que tant estima Jesús, la meua filla, i de conversar alhora amb quinze famílies que s'esforcen autènticament per adaptar el missatge cristià d'amor a la vida de cada dia. Els millors mestres viuen amb nosaltres a casa: són els nostres propis fills.

Sandra Buxaderas

(Extret del llibre *Com viure Jesús en família*, Ed. Pòrtic)

Cap d'Any a través de la pregària i la celebració de l'Eucaristia per les necessitats del nostre món ferit. Dia 31 desembre (23-0.30 h), a l'Església del Sagrat Cor - Jesuïtes de Casp (c/ Casp, 27). Organitzen: Cristianisme i Justícia - Migra Studium (Jesuïtes Catalunya).

Vigília oberta de Cap d'Any. Dia 31 des., a les 11 de la nit, adoració al Santíssim Sagrament, reflexió, oració comunitària i personal. A les 12 h, *Te Deum*, seguit d'Eucaristia. S'acabarà amb cant de Nades i dolços de Santa Clara. A l'església del Santíssim Sagra-

ment de l'Adoració Nocturna Femenina de Barcelona (c/ Aragó, 268).

Fin de semana solidario. Compartiendo tu tiempo con los ancianos y enfermos ¡que tanto te necesitan! Del 2 al 5 de enero (tardes) en la Residencia «La Natividad de Nuestra Señora» (Hnas. Franciscanas Darderas) (c/ Buigas, 23). Informació: t. 692 895 378 (Hna. Liliàna).

CURSOS

Aules d'Història Eclesiàstica de Catalunya. Cursos de tres ses-

sions organitzats per Biblioteca Balmes (c/ Duran i Bas, 9). Primera sessió, dia 9/1 (19 h), «Entre el Mediterrani, *Latinitat* i catolicismes: el triangle Barcelona, Roma i Vaticà durant el segle XX», amb P. del Hierro, de la Maastrich University. Conferència inaugural, 15 de gener (19 h), «El cardenal Vidal i Barraquer i la «Qüestió Catalana» durant la dictadura de Primo de Rivera, segons els fons de l'Arxiu Secret Vaticà», amb Mn. R. Cortés, director de la Biblioteca Balmes i d'Analecra Sacra Tarraconensis. A. Serrano, coordinador de les Aules (curs reconegut com a optativa per la Facultat de Teologia de Catalunya, 15 hores), presentarà la digitalització d'Analecra Sacra Tarraconensis. Info. i inscrip: biblioteca@balmesiana.org, t. 933 177 284.

BREUS

Institut de Teologia Espiritual. Institut superior dedicat a l'estudi de l'espiritualitat, fundat pel cardenal Ricard M. Carles, té la seu al Seminari Conciliar (c/ Diputació, 231). El director és el sacerdot Dr. Pere Montagut, que apareix en la foto amb el bisbe de Vic, Mons. Romà Casanova, qui pronuncià la lliçó inaugural sobre els objectius i els fruits de l'Any de la Fe, el passat 25 de novembre. Presidí l'acte Mons. Sebastià Taltavull, bisbe auxiliar.

PALABRA Y VIDA

La fraternidad, camino de la paz

Termina un año civil y dentro de tres días empezamos otro. Nos dicen que será mejor que el año pasado. Dios lo haga. La manifestación de los buenos deseos de cara al año nuevo es algo más que una mera costumbre social. Es como la confesión de que el mundo podría —debería— ir mejor.

Coincidiendo con el año nuevo, cada 1 de enero la Iglesia promueve la Jornada Mundial de la Paz, que fue instituida por Pablo VI en 1967, en aplicación de la doctrina y las orientaciones del Concilio Vaticano II. Este Concilio, del que estamos celebrando el cincuentenario, trató el tema de la paz, especialmente en la constitución pastoral sobre la Iglesia en el mundo de hoy, conocida como la *Gaudium et Spes*.

¿Qué puede haber de más humano que el deseo de paz entre los pueblos, entre las na-

ciones y los estados del mundo? Juan XXIII lo intuyó muy bien y, en tiempos de la llamada guerra fría, publicó la que ha sido calificada como la encíclica más popular de la historia de la Iglesia, la *Pacem in terris*, de cuya publicación también hemos celebrado el cincuenta aniversario este año que ahora acabamos. *Pacem in terris*, conocida como la encíclica de los derechos humanos, fue acogida con verdadero entusiasmo. Su programa es todavía muy actual. Mucho se ha avanzado en el respeto de los derechos humanos, pero mucho queda todavía por hacer, sobre todo a nivel global y en los países más pobres de la Tierra.

La Jornada de la Paz del día primero de año tiene como lema: «La fraternidad, fundamento y camino para la paz». Será la primera jornada de fin de año del papa Francisco y habrá que estar atento al mensaje que dirija a los je-

fes de Estado de todo el mundo y a la opinión pública, porque —como dijo con motivo de la jornada que promovió en toda la Iglesia por la paz en Siria— la paz es un problema humano que trasciende las divisiones religiosas y confesionales e interesa tanto a creyentes como a no creyentes, porque es un problema de la humanidad, de toda la humanidad.

El compromiso del Papa en favor de la paz se ha manifestado sobre todo en la jornada de ayuno y de oración por la paz en Siria, en Oriente Próximo y en el mundo entero el día 7 de septiembre, en la víspera de la Natividad de María, reina de la paz. En la que presidió él mismo en Roma, se refirió a la paz en el mundo entero e insistió en que la violencia lleva a la violencia y la guerra lleva a la guerra.

† **Lluís Martínez Sistach**
Cardenal arzobispo de Barcelona

laSalle AR Utilitzeu el QR per descarregar-vos al vostre mòbil l'aplicació La Salle AR per a iPhone o Android

Apunteu el vostre dispositiu a la fotografia que contingui la icona i descobriu-ne el contingut multimèdia